

Denne tekst tjener udelukkende som dokumentationsværktøj og har ingen retsvirkning. EU's institutioner påtager sig intet ansvar for dens indhold. De autentiske udgaver af de relevante retsakter, inklusive deres betragtninger, er offentliggjort i den Europæiske Unions Tidende og kan findes i EUR-Lex. Disse officielle tekster er tilgængelige direkte via linkene i dette dokument

► B DET EUROPÆISKE UDVALG FOR SYSTEMISKE RISICIS HENSTILLING
af 15. december 2015
om vurderingen af grænseoverskridende virkninger af og frivillig gensidighed vedrørende
makroprudentielle politiske foranstaltninger
(ESRB/2015/2)
(2016/C 97/02)
(EUT C 97 af 12.3.2016, s. 9)

Ændret ved:

			Tidende	
		nr.	side	dato
► <u>M1</u>	Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici's henstilling af 24. marts 2016	C 153	1	29.4.2016
► <u>M2</u>	Det Europæiske Udvalg For Systemiske Risici's henstilling af 24. juni 2016	C 290	1	10.8.2016
► <u>M3</u>	Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici's henstilling af 20. oktober 2017	C 431	1	15.12.2017
► <u>M4</u>	Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici's henstilling af 8. januar 2018	C 41	1	3.2.2018
► <u>M5</u>	Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici's henstilling af 16. juli 2018	C 338	1	21.9.2018
► <u>M6</u>	Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici's henstilling af 5. december 2018	C 39	1	1.2.2019
► <u>M7</u>	Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici's henstilling af 15. januar 2019	C 106	1	20.3.2019

▼B**DET EUROPÆISKE UDVALG FOR SYSTEMISKE RISICIS
HENSTILLING**

af 15. december 2015

**om vurderingen af grænseoverskridende virkninger af og frivillig
gensidighed vedrørende makroprudentielle politiske
foranstaltninger****(ESRB/2015/2)**

(2016/C 97/02)

AFDELING 1

HENSTILLINGER**Henstilling A — Vurdering af de grænseoverskridende virkninger
af de relevante myndigheders egne makroprudentielle politiske
foranstaltninger**

1. Det anbefales, at de relevante aktiverende myndigheder vurderer de grænseoverskridende virkninger af gennemførelsen af deres egne makroprudentielle politiske foranstaltninger, før de vedtager dem. Som minimum bør de afsmittende virkninger som følge af risikjusteringer og regularbitrage vurderes ved anvendelse af metoden, der er fastsat i kapitel 11 i ESRB's Handbook.
2. Det anbefales, at de relevante aktiverende myndigheder vurderer de mulige:
 - a) grænseoverskridende virkninger (lækager og regularbitrage) af gennemførelsen af de makroprudentielle politiske foranstaltninger i deres jurisdiktion, og
 - b) grænseoverskridende virkninger på andre medlemsstater og det indre marked af alle forslag til makroprudentielle politiske foranstaltninger.
3. Det anbefales, at de relevante aktiverende myndigheder mindst en gang om året overvåger, om de grænseoverskridende virkninger af de makroprudentielle politiske foranstaltninger, som de har gennemført, er indtrådt, og hvordan de har udviklet sig.

**Henstilling B — Underretning og anmodning om gensidighed
vedrørende de relevante myndigheders egne makroprudentielle poli-
tiske foranstaltninger**

1. Det anbefales, at de relevante aktiverende myndigheder underretter ESRB om de makroprudentielle politiske foranstaltninger så snart de er vedtaget, og senest to uger efter at de er blevet vedtaget. Underretningerne bør indeholde en vurdering af de grænseoverskridende virkninger, og om det er nødvendigt at have opnået gensidighed fra de andre relevante myndigheder. De relevante aktiverende myndigheder anmodes om at tilvejebringe oplysningerne på engelsk og at anvende de skabeloner, som er offentliggjort på ESRB's websted.

▼M3

2. Hvis gensidighed fra de andre medlemsstater anses for at være nødvendigt for at sikre de relevante foranstaltningers effektive funktion, anbefales det, at de relevante aktiverende myndigheder fremsender en anmodning om gensidighed til ESRB sammen med underretningen om foranstaltningen. Anmodningen bør omfatte et forslag til en væsentlighedstærskel.

▼B

3. Hvis de makroprudentielle politiske foranstaltninger blev aktiveret før vedtagelsen af denne henstilling, eller hvis gensidighed ikke blev anset for at være nødvendig, da foranstaltningerne først blev

▼B

gennemført, men den relevante aktiverende myndighed efterfølgende beslutter, at gensidighed er blevet nødvendig, anbefales det, at de relevante aktiverende myndigheder fremsender en anmodning om gensidighed til ESRB.

Henstilling C — Gensidighed vedrørende andre relevante myndigheders makroprudentielle politiske foranstaltninger**▼M7**

1. Det henstilles, at de relevante myndigheder modsvarer de makroprudentielle politiske foranstaltninger, som andre relevante myndigheder har vedtaget, og som ESRB anbefaler modsvares. Det henstilles, at følgende foranstaltninger, som beskrives nærmere i bilaget, modsvarer:

Estland:

— en systemisk risikobuffersats på 1 procent, som i overensstemmelse med artikel 133 i direktiv 2013/36/EU anvendes på indlandske eksponeringer i alle kreditinstitutter, der er godkendt i Estland.

Finland:

— en minimumsgrænse på 15 procent for den gennemsnitlige risikovægt på boliglån med pant i et realkreditlån for boligenheder i Finland, der i overensstemmelse med artikel 458, stk. 2, litra d), nr. vi), i forordning (EU) nr. 575/2013 anvendes på kreditinstitutter, der er godkendt i Finland, og som anvender den interne ratingbaserede metode (IRB) ved beregningen af deres lovmæssige kapitalkrav.

Belgien:

— et risikovægtet tillæg for detaileksponeringer med sikkerhed i fast ejendom til beboelse beliggende i Belgien, der anvendes i overensstemmelse med artikel 458, stk. 2, litra d), nr. vi), i forordning (EU) nr. 575/2013 på kreditinstitutter, der er godkendt i Belgien, og som anvender IRB-metoden ved beregningen af deres lovmæssige kapitalkrav, og som består af:

- a) et fast risikovægtet tillæg på 5 procentpoint, og
- b) et forholdsmæssigt risikovægtet tillæg på 33 procent af det eksponeringsvægtede gennemsnit af de risikovægte, der anvendes på porteføljen af detaileksponeringer med sikkerhed i fast ejendom til beboelse beliggende i Belgien.

Frankrig:

— en stramning af grænsen for store eksponeringer fastsat i artikel 395, stk. 1, i forordning (EU) nr. 575/2013, som finder anvendelse på eksponeringer mod store ikke-finansielle selskaber med høj gældsætning, som har deres hjemsted i Frankrig, til 5 procent af det justerede kapitalgrundlag, som i overensstemmelse med artikel 458, stk. 2, litra d), nr. ii), i forordning (EU) nr. 575/2013 finder anvendelse på globalt systemisk vigtige institutter (G-SII'er) og andre systemisk vigtige institutter (O-SII'er) på det højeste konsolideringsniveau inden for rammerne af deres banktilsynsperimeter.

Sverige:

— en kreditinstitutspecifik minimumsgrænse på 25 procent for det eksponeringsvægtede gennemsnit af de risikovægte, som anvendes på porteføljen af detaileksponeringer mod låntagere bosat i Sverige, som er sikret ved pant i fast ejendom, i overensstemmelse med artikel 458, stk. 2, litra d), nr. vi) i forordning (EU) nr. 575/2013 for kreditinstitutter, som er godkendt i Sverige, og som anvender den interne ratingbaserede metode ved beregningen af deres lovmæssige kapitalkrav.

▼B

2. Det anbefales, at de relevante myndigheder modsvarer de makroprudentielle politiske foranstaltninger, som er opstillet i denne henstilling, ved at gennemføre den samme makroprudentielle politiske foranstaltning, som den aktiverende myndighed har gennemført. Hvis den samme makroprudentielle politiske foranstaltning ikke er tilgængelig i national lovgivning, anbefales det, at de relevante myndigheder efter samråd med ESRB, vedtager en makroprudentiel politisk foranstaltning, der er tilgængelig i den pågældende jurisdiktion og som har en virkning svarende nærmest til den aktiverede makroprudentielle politiske foranstaltning.
3. Medmindre en specifik frist er blevet anbefalet i forbindelse med gensidigheden af en makroprudentiel politisk foranstaltning, anbefales det, at de relevante myndigheder vedtager gensidige makroprudentielle politiske foranstaltninger senest tre måneder efter offentliggørelsen af den seneste ændring af denne henstilling i Den Europæiske Unions Tidende. De vedtagne og gensidige foranstaltninger bør så vidt muligt have samme aktiveringsdato.

Henstilling D — Underretning af gensidighed vedrørende andre relevante myndigheders makroprudentielle politiske foranstaltninger

Det anbefales, at de relevante myndigheder underretter ESRB om gensidigheden vedrørende andre relevante myndigheders makroprudentielle politiske foranstaltninger. Underretninger bør sendes senest en måned efter den modsvarende foranstaltning er blevet vedtaget. De underrettende myndigheder anmodes om at tilvejebringe oplysningerne på engelsk og at anvende skabelonen, som er offentliggjort på ESRB's websted.

AFDELING 2

GENNEMFØRELSE

1. Fortolkning

I denne henstilling gælder følgende definitioner:

- a) »aktivering«: anvendelsen af en makroprudentiel politisk foranstaltning på nationalt plan
- b) »vedtagelse«: en afgørelse truffet af en relevant myndighed vedrørende indførelsen, gensidigheden eller ændringen af en makroprudentiel politisk foranstaltning
- c) »finansiel tjenesteydelse«: enhver tjenesteydelse af bank-, kredit-, forsikrings-, privat pensions-, investerings- eller betalingsmæssig art
- d) »makroprudentiel politisk foranstaltning«: enhver foranstaltning, der skal håndtere forebyggelsen og reduktionen af systemiske risici, som defineret i artikel 2, litra c) i forordning (EU) nr. 1092/2010 og som en relevant myndighed har vedtaget eller aktiveret, med forbehold af EU-lovgivning eller national lovgivning
- e) »underretning«: en skriftlig meddelelse på engelsk fra de relevante myndigheder, herunder ECB, til ESRB i henhold til artikel 9 i forordning (EU) nr. 1024/2013 vedrørende en makroprudentiel politisk foranstaltning i overensstemmelse med, men ikke begrænset til, artikel 133 i direktiv 2013/36/EU og artikel 458 i forordning (EU) nr. 575/2013, og som kan udgøre en anmodning om gensidighed fra en medlemsstat i overensstemmelse med, men ikke begrænset til, artikel 134, stk. 4, i direktiv 2013/36/EU og artikel 458, stk. 8, i forordning (EU) nr. 575/2013

▼B

- f) »gensidighed«: en ordning, hvor den relevante myndighed i en jurisdiktion anvender den samme eller en tilsvarende makroprudentiel politisk foranstaltning, som den relevante aktiverende myndighed i en anden jurisdiktion har fastsat, for alle finansielle institutioner i myndighedens jurisdiktion, når de er eksponeret over for den samme risiko i den anden jurisdiktion
- g) »relevant aktiverende myndighed«: en relevant myndighed som er ansvarlig for at anvende en makroprudentiel politisk foranstaltning på nationalt plan
- h) »relevant myndighed«: en myndighed, som er ansvarlig for vedtagelsen og/eller aktiveringen af makroprudentielle politiske foranstaltninger, herunder men ikke begrænset til:
- i) en udpeget myndighed i overensstemmelse med kapitel 4 i direktiv 2013/36/EU og artikel 458 i forordning (EU) nr. 575/2013, en kompetent myndighed som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 40) i forordning (EU) nr. 575/2013, ECB i overensstemmelse med artikel 9, stk. 1, i forordning (EU) nr. 1024/2013, eller
 - ii) en makroprudentiel myndighed med de mål, ordninger, beføjelser, ansvarlighedskrav og andre egenskaber, som er fastsat i Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici's henstilling ESRB/2011/3 ⁽¹⁾

▼M3

- i) »væsentlighedstærskel«: en kvantitativ tærskel, under hvilken en individuel udbyder af finansielle tjenesters eksponering over for den identificerede makroprudentielle risiko i den jurisdiktion, hvor den makroprudentielle politiske foranstaltning anvendes af den aktiverende myndighed, kan anses som ikke-væsentlig.

▼B**2. Undtagelser****▼M3**

1. De relevante myndigheder kan undtage individuelle udbydere af finansielle tjenesteydelser i deres jurisdiktion fra en konkret gensidig makroprudentiel politisk foranstaltning, hvis denne udbyder af finansielle tjenesteydelser har en ikke-væsentlig eksponering over for den identificerede makroprudentielle risiko i den jurisdiktion, hvor den relevante aktiverende myndighed anvender den pågældende makroprudentielle politiske foranstaltning (de minimis-princippet). De relevante myndigheder anmodes om at rapportere disse undtagelser til ECB ved anvendelse af skabelonen til underretning af gensidige foranstaltninger, der er offentliggjort på ESRB's websted.

Med henblik på anvendelsen af de minimis-princippet anbefaler ESRB en væsentlighedstærskel på grundlag af den relevante aktiverende myndighed i henhold til afdeling 1, delhenstilling B, stk. 2. Tærskelkalibreringen bør følge bedste praksis som fastsat af ESRB. Væsentlighedstærkslen er det anbefalede maksimale tærskelniveau. Modsvarende relevante myndigheder kan anvende den anbefalede tærskel, fastsætte en lavere tærskel for deres jurisdiktion, hvor det er passende, eller modsvare foranstaltningen uden nogen væsentlighedstærskel. Ved anvendelsen af de minimis-princippet bør myndighederne overvåge, hvorvidt lækager og regularbitrage opstår, og lukke reguleringsmæssige smuthuller, hvor det er nødvendigt.

⁽¹⁾ Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici's henstilling af 22. december 2011 om de nationale myndigheders makroprudentielle mandat, (ESRB/2011/3) (EUT C 41 af 14.2.2012, s. 1).

▼B

2. Hvis de relevante myndigheder allerede har modsvaret og offentliggjort den pågældende foranstaltning, før det i denne henstilling er blevet anbefalet at modsvare foranstaltningen, er det ikke nødvendigt at ændre den modsvarende foranstaltning, selv hvis den adskiller sig fra en foranstaltning, som den aktiverende myndighed har gennemført.

3. Tidsfrist og rapportering

1. De relevante myndigheder anmodes om at aflægge rapport til ESRB og Rådet om de foranstaltninger, som de har truffet på baggrund af denne henstilling, eller i givet fald at begrunde undladelsen af at gennemføre foranstaltninger. Rapporterne skal fremsendes hvert andet år, og fristen for fremsendelse af den første rapport er den 30. juni 2017. Rapporterne bør som minimum indeholde:
 - a) oplysninger om indhold og tidsplan for de trufne foranstaltninger
 - b) en vurdering af de trufne foranstaltningers funktion set i lyset af målene med denne henstilling
 - c) en detaljeret begrundelse for alle de undtagelser, der er blevet givet i henhold til de minimis-princippet, sammen med enhver undladelse eller fravigelse fra denne henstilling, herunder alle forsinkelser.
2. Hvor opgaverne deles, bør de relevante myndigheder koordinere med hinanden for rettidigt at kunne levere de nødvendige oplysninger.
3. De relevante myndigheder opfordres til at underrette ESRB om alle forslag til makroprudentielle politiske foranstaltninger så hurtigt som muligt.
4. En modsvarende makroprudentiel politisk foranstaltning anses for at være tilsvarende, hvis den så vidt muligt har:
 - a) samme økonomiske virkning
 - b) samme anvendelsesområde, og
 - c) samme konsekvenser (sanktioner) ved manglende opfyldelse.

▼M3**4. Ændring af henstillingen**

Det Almindelige Råd beslutter, hvornår denne henstilling skal ændres. Sådanne ændringer omfatter navnlig alle yderligere eller ændrede makroprudentielle politiske foranstaltninger, som skal gøres gensidige i henhold til henstilling C og de tilhørende bilag, der indeholder specifikke oplysninger om foranstaltningerne, herunder den af ESRB angivne væsentlighedstærskel. Det Almindelige Råd kan også forlænge de tidsfrister, der er angivet i ovenstående, såfremt det er nødvendigt med lovgivningsinitiativer for at efterkomme en eller flere henstillinger. Det Almindelige Råd kan beslutte at ændre denne henstilling som følge af Europa-Kommis-sionens revidering af rammerne for obligatorisk anerkendelse i henhold til EU-retten eller på baggrund af erfaringer, der er gjort i forbindelse med den frivillige gensidighedsordning, der er oprettet ved denne henstilling.

▼B

5. Overvågning og vurdering

1. ESRB's sekretariat:

- a) bistår de relevante myndigheder ved at fremme en koordineret rapportering, udarbejde relevante skemaer og om nødvendigt ved at give en detaljeret beskrivelse af procedurerne og tidsplanen for opfyldelse
- b) kontrollerer de relevante myndigheders opfyldelse, herunder ved at bistå dem i forbindelse med deres anmodning, og forelægger evalueringsrapporten for det almindelige råd.

2. Det almindelige råd vurderer de foranstaltninger og begrundelser, som de relevante myndigheder har rapporteret, og træffer, i givet fald, afgørelse med hensyn til, om denne henstilling ikke er blevet fulgt, og om de relevante myndigheder ikke har givet en tilfredsstillende begrundelse for deres undladelse af at træffe foranstaltninger.

▼ M7*Bilag***Estland****En systemisk risikobuffersats på 1 procent, som i overensstemmelse med artikel 133 i direktiv 2013/36/EU anvendes på indenlandske eksponeringer i alle kreditinstitutter, der er godkendt i Estland****I. Beskrivelse af foranstaltningen**

1. Den estiske foranstaltning består af en systemisk risikobuffersats på 1 procent, som i overensstemmelse med artikel 133 i direktiv 2013/36/EU anvendes på indenlandske eksponeringer i alle kreditinstitutter, der er godkendt i Estland.

II. Gensidighed

2. I medlemsstater, der har gennemført artikel 134 i direktiv 2013/36/EU i national ret, henstilles det, at de relevante myndigheder modsvarer den estiske foranstaltning for indenlandsk godkendte kreditinstitutters eksponeringer i Estland, jf. artikel 134, stk. 1, i direktiv 2013/36/EU. Hvad angår dette afsnit, gælder fristen i delhenstilling C(3).
3. I medlemsstater, der ikke har gennemført artikel 134 i direktiv 2013/36/EU i national ret, henstilles det, at de relevante myndigheder modsvarer den estiske foranstaltning for indenlandsk godkendte kreditinstitutters eksponeringer i Estland i overensstemmelse med delhenstilling C(2). Det henstilles, at de relevante myndigheder vedtager den tilsvarende foranstaltning inden for seks måneder.

III. Væsentlighedstærskel

4. Foranstaltningen suppleres af en institutspecifik væsentlighedstærskel på 250 millioner EUR, som gælder for eksponeringer i Estland for at styre de relevante myndigheders potentielle anvendelse af de minimis-princippet i forbindelse med gensidige foranstaltninger.
5. I overensstemmelse med afdeling 2.2.1 i henstilling ESRB/2015/2 kan de relevante myndigheder i den berørte medlemsstat undtage indenlandsk godkendte kreditinstitutter, der har eksponeringer i Estland, som ligger under væsentlighedstærsklen på 250 millioner EUR. Ved anvendelse af væsentlighedstærsklen bør de relevante myndigheder overvåge væsentligheden af eksponeringerne, og det henstilles, at de anvender den estiske foranstaltning på tidligere undtagne individuelle indenlandsk godkendte kreditinstitutter, hvis væsentlighedstærsklen på 250 millioner EUR overskrides.
6. Er der ingen godkendte kreditinstitutter i de berørte medlemsstater, der har eksponeringer i Estland på mindst 250 millioner EUR, kan de relevante myndigheder i medlemsstaterne beslutte ikke at modsvare den estiske foranstaltning i henhold til afdeling 2.2.1 i henstilling ESRB/2015/2. I så fald bør de relevante myndigheder overvåge væsentligheden af eksponeringerne, og det henstilles, at de modsvarer den estiske foranstaltning, hvis et indenlandsk godkendt kreditinstitut overskrider tærsklen på 250 millioner EUR.
7. I overensstemmelse med afdeling 2.2.1 i henstilling ESRB/2015/2 udgør væsentlighedstærsklen på 250 millioner EUR det anbefalede maksimale tærskelniveau. De relevante myndigheder, som træffer modsvarende foranstaltninger, kan derfor, i stedet for at anvende den anbefalede tærskel, fastsætte en lavere tærskel for deres jurisdiktioner, hvor det er passende, eller modsvare foranstaltningen uden nogen væsentlighedstærskel.

▼ M7**Finland**

En kreditinstitutspecifik minimumsgrænse på 15 procent for den gennemsnitlige risikovægt på lån med pant i realkreditlån i boligheder i Finland, som gælder for kreditinstitutter, der anvender den interne ratingbaserede metode (IRB) (herefter »IRB-institutter«) i henhold til artikel 458, stk. 2, litra d), nr. vi), i forordning (EU) nr. 575/2013.

I. Beskrivelse af foranstaltningen

1. Den finske foranstaltning, der anvendes i overensstemmelse med artikel 458, stk. 2, litra d), nr. vi), i forordning (EU) nr. 575/2013, består af en kreditinstitutspecifik minimumsgrænse for IRB-kreditinstitutter på 15 procent for den gennemsnitlige risikovægt, på porteføljeniveau, på boliglån med pant i boligheder i Finland.

II. Gensidighed

2. I overensstemmelse med artikel 458, stk. 5, i forordning (EU) nr. 575/2013 henstilles det, at de relevante myndigheder i de berørte medlemsstater modsvarer den finske foranstaltning og anvender den på IRB-kreditinstitutters porteføljer af realkreditlån med pant i boligheder i Finland, der er udstedt af indenlandsk godkendte filialer beliggende i Finland. Hvad angår dette afsnit, gælder fristen i delhenstilling C(3).
3. Det henstilles også, at de relevante myndigheder modsvarer den finske foranstaltning og anvender den på IRB-kreditinstitutters porteføljer af realkreditlån med pant i boligheder i Finland, som er udstedt direkte på tværs af grænser af kreditinstitutter, der er etableret i deres respektive jurisdiktioner. Hvad angår dette afsnit, gælder fristen i delhenstilling C(3).
4. I overensstemmelse med delhenstilling C(2) henstilles det, at de relevante myndigheder, efter samråd med ESRB, anvender en makroprudentiel politisk foranstaltning i henhold til deres nationale ret, hvis virkning bedst modsvarer den ovenfor beskrevne foranstaltning, som det henstilles at modsvare, herunder vedtagelse af tilsynsforanstaltninger og -beføjelser, der er fastsat i afsnit VII, kapitel 2, afdeling IV i direktiv 2013/36/EU. Det henstilles, at de relevante myndigheder vedtager den tilsvarende foranstaltning inden for fire måneder.

III. Væsentlighedstærskel

5. Foranstaltningen suppleres af en væsentlighedstærskel for eksponeringen mod realkreditlånemarkedet i Finland på 1 milliard EUR for at styre den potentielle anvendelse af de minimis-princippet af de medlemsstater, der anvender gensidige foranstaltninger.
6. I overensstemmelse med afdeling 2.2.1 i henstilling ESRB/2015/2 kan de relevante myndigheder i den berørte medlemsstat undtage individuelle IRB-kreditinstitutter med ikke-væsentlige porteføljer af realkreditlån med pant i boligheder i Finland, som ligger under væsentlighedstærsklen på 1 milliard EUR. I så fald bør de relevante myndigheder overvåge væsentligheden af eksponeringerne, og det henstilles, at de træffer modsvarende foranstaltninger, hvis et IRB-kreditinstitut overskrider tærsklen på 1 milliard EUR.
7. Er der ingen godkendte IRB-kreditinstitutter i andre medlemsstater, der har filialer i Finland, eller som leverer finansielle tjenesteydelser direkte i Finland, og som har en eksponering på mindst 1 milliard EUR over for det finske realkreditmarked, kan de relevante myndigheder i medlemsstaterne beslutte ikke at modsvare foranstaltningen i henhold til afdeling

▼ M7

2.2.1 i henstilling ESRB/2015/2. I så fald bør de relevante myndigheder overvåge væsentligheden af eksponeringerne, og det henstilles, at de træffer modsvarende foranstaltninger, hvis et IRB-kreditinstitut overskrider tærsklen på 1 milliard EUR.

Belgien

Et risikovægtet tillæg for detaileksponeringer med sikkerhed i fast ejendom til beboelse beliggende i Belgien, der pålægges kreditinstitutter, som er godkendt i Belgien, og som anvender IRB-metoden. Tillægget anvendes i overensstemmelse med artikel 458, stk. 2, litra d), nr. vi), i forordning (EU) nr. 575/2013 og består af to komponenter:

- a) **et fast risikovægtet tillæg på 5 procentpoint, og**
- b) **et forholdsmæssigt risikovægtet tillæg på 33 procent af det eksponeringsvægtede gennemsnit af de risikovægte, der anvendes på porteføljen af detaileksponeringer med sikkerhed i fast ejendom til beboelse beliggende i Belgien.**

I. Beskrivelse af foranstaltningen

1. Den belgiske foranstaltning, der anvendes i overensstemmelse med artikel 458, stk. 2, litra d), nr. vi), i forordning (EU) nr. 575/2013, og pålægges kreditinstitutter, som er godkendt i Belgien, og som anvender IRB-metoden, består af et risikovægtet tillæg for detaileksponeringer med sikkerhed i fast ejendom til beboelse beliggende i Belgien, som består af to komponenter:
 - a) Den første komponent består af et tillæg på 5 procentpoint til risikovægten for detaileksponeringer med sikkerhed i fast ejendom til beboelse beliggende i Belgien, som opnås efter beregning af den anden del af det risikovægtede tillæg i overensstemmelse med litra b).
 - b) Den anden komponent består af et risikovægtet tillæg på 33 procent af det eksponeringsvægtede gennemsnit af de risikovægte, der anvendes på porteføljen af detaileksponeringer med sikkerhed i fast ejendom til beboelse beliggende i Belgien. Det eksponeringsvægtede gennemsnit er gennemsnittet af risikovægtene for de individuelle lån beregnet i overensstemmelse med artikel 154 i forordning (EU) nr. 575/2013, vægtet efter den relevante eksponeringsværdi.

II. Gensidighed

2. I overensstemmelse med artikel 458, stk. 5, i forordning (EU) nr. 575/2013 henstilles det, at de relevante myndigheder i de berørte medlemsstater modsvarer den belgiske foranstaltning ved at anvende den på de filialer af indenlandsk godkendte kreditinstitutter, som er beliggende i Belgien, og som anvender IRB-metoden, inden for den tidsfrist, der er angivet i delhenstilling C(3).
3. Det henstilles, at de relevante myndigheder modsvarer den belgiske foranstaltning ved at anvende den på indenlandsk godkendte kreditinstitutter, der anvender IRB-metoden, og som har direkte detaileksponeringer med sikkerhed i fast ejendom til beboelse beliggende i Belgien. I overensstemmelse med delhenstilling C(2) henstilles det, at de relevante myndigheder anvender den samme foranstaltning som den, der er blevet gennemført i Belgien af den aktiverende myndighed, inden for den tidsfrist, der er angivet i delhenstilling C(3).

▼ M7

4. Kan den samme makroprudentielle politiske foranstaltning ikke træffes i henhold til national ret i det pågældende land, henstilles det, at de relevante myndigheder, efter samråd med ESRB, anvender en makroprudentiel politisk foranstaltning i henhold til deres nationale ret, hvis virkning bedst modsvarer den ovenfor beskrevne foranstaltning, herunder vedtagelse af tilsynsforanstaltninger og -beføjelser, der er fastsat i afsnit VII, kapitel 2, afdeling IV i direktiv 2013/36/EU. Det henstilles, at de relevante myndigheder vedtager den tilsvarende foranstaltning senest fire måneder efter offentliggørelsen af denne henstilling i *Den Europæiske Unions Tidende*.

III. Væsentlighedstærskel

5. Foranstaltningen suppleres af en institutspecifik væsentlighedstærskel på 2 milliarder EUR for at styre den potentielle anvendelse af de minimis-princippet af de relevante myndigheder, som anvender gensidige foranstaltninger.
6. I overensstemmelse med afdeling 2.2.1 i henstilling ESRB/2015/2 kan de relevante myndigheder i den berørte medlemsstat undtage individuelle indenlandsk godkendte kreditinstitutter, der anvender IRB-metoden, som har ikke-væsentlige detaileksponeringer sikret ved realkreditlån med pant i boligheder i Belgien, og som ligger under væsentlighedstærsklen på 2 milliarder EUR. Ved anvendelse af væsentlighedstærsklen bør de relevante myndigheder overvåge væsentligheden af eksponeringerne, og det henstilles, at de anvender den belgiske foranstaltning på tidligere undtagne individuelle indenlandsk godkendte kreditinstitutter, hvis væsentlighedstærsklen på 2 milliarder EUR overskrides.
7. Er der ingen godkendte kreditinstitutter i de berørte medlemsstater, som har filialer beliggende i Belgien, eller som har direkte detaileksponeringer med sikkerhed i fast ejendom til beboelse beliggende i Belgien, som anvender IRB-metoden, og som har en eksponering på mindst 2 milliarder EUR over for det belgiske boligmarked, kan de relevante myndigheder i de pågældende medlemsstater i henhold til afsnit 2.2.1 i henstilling ESRB/2015/2 beslutte ikke at modsvare den belgiske foranstaltning. I så fald bør de relevante myndigheder overvåge væsentligheden af eksponeringerne, og det henstilles, at de modsvarer den belgiske foranstaltning, hvis et kreditinstitut, der anvender IRB-metoden, overskrider tærsklen på 2 milliarder EUR.
8. I overensstemmelse med afdeling 2.2.1 i henstilling ESRB/2015/2 udgør væsentlighedstærsklen på 2 milliarder EUR det anbefalede maksimale tærskelniveau. De relevante myndigheder, som træffer modsvarende foranstaltninger, kan derfor, i stedet for at anvende den anbefalede tærskel, fastsætte en lavere tærskel for deres jurisdiktioner, hvor det er passende, eller modsvare foranstaltningen uden nogen væsentlighedstærskel.

Frankrig

En stramning af grænsen for store eksponeringer fastsat i artikel 395, stk. 1, i forordning (EU) nr. 575/2013, som finder anvendelse på eksponeringer mod store ikke-finansielle selskaber med høj gældsætning, som har deres hjemsted i Frankrig, til 5 procent af det justerede kapitalgrundlag, som i overensstemmelse med artikel 458, stk. 2, litra d), nr. ii), i forordning (EU) nr. 575/2013 finder anvendelse på globalt systemisk vigtige institutter (G-SII'er) og andre systemisk vigtige institutter (O-SII'er) på det højeste konsolideringsniveau inden for rammerne af deres banktilsynsperimeter.

I. Beskrivelse af foranstaltningen

1. Den franske foranstaltning, som finder anvendelse i overensstemmelse med artikel 458, stk. 2, litra d), nr. ii), i forordning (EU) nr. 575/2013, og som pålægges på G-SII'er og O-SII'er på det højeste konsolideringsniveau inden for rammerne af deres banktilsynsperimeter (ikke på delkonsolideret niveau), består af en stramning af grænsen for store eksponeringer til 5 procent af deres justerede kapitalgrundlag, som finder anvendelse på eksponeringer mod ikke-finansielle selskaber med høj gældsætning, som har deres hjemsted i Frankrig.

▼M7

2. Et ikke-finansielt selskab defineres som en fysisk eller juridisk person i henhold til de privatretlige regler, som har sit hjemsted i Frankrig, og som på sit niveau og på det højeste konsolideringsniveau hører til sektoren ikke-finansielle selskaber som defineret i punkt 2.45 i bilag A til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 549/2013 ⁽¹⁾.
3. Foranstaltningen finder anvendelse på eksponeringer mod ikke-finansielle selskaber, som har deres hjemsted i Frankrig, og på eksponeringer mod grupper af indbyrdes forbundne ikke-finansielle selskaber som følger:
 - a) For ikke-finansielle selskaber, som er en del af en gruppe af indbyrdes forbundne ikke-finansielle selskaber, der har sit hjemsted på det højeste konsolideringsniveau i Frankrig, finder foranstaltningen anvendelse på summen af nettoeksponeringer mod gruppen og alle dens tilknyttede enheder som omhandlet i artikel 4, stk. 1, punkt 39, i forordning (EU) nr. 575/2013.
 - b) For ikke-finansielle selskaber, som er en del af en gruppe af indbyrdes forbundne ikke-finansielle selskaber, der har sit hjemsted på det højeste konsolideringsniveau uden for Frankrig, finder foranstaltningen anvendelse på summen af:
 - i) eksponeringer mod disse ikke-finansielle selskaber, der har deres hjemsted i Frankrig,
 - ii) eksponeringer mod enheder i Frankrig eller i udlandet, som de i nr. i) nævnte ikke-finansielle selskaber har direkte eller indirekte kontrol med som omhandlet i artikel 4, stk. 1, punkt 39), i forordning (EU) nr. 575/2013, og
 - iii) eksponeringer mod enheder i Frankrig eller i udlandet, som er økonomisk afhængige af de i nr. i) nævnte ikke-finansielle selskaber som omhandlet i artikel 4, stk. 1, punkt 39), i forordning (EU) nr. 575/2013.

Ikke-finansielle selskaber, som ikke har deres hjemsted i Frankrig, og som ikke er et datterselskab eller en økonomisk afhængig enhed af, og som ikke er direkte eller indirekte kontrolleret af et ikke-finansielt selskab, der har sit hjemsted i Frankrig, er derfor ikke omfattet af foranstaltningen.

I overensstemmelse med artikel 395, stk. 1, i forordning (EU) nr. 575/2013 finder foranstaltningen anvendelse, efter at der er taget hensyn til virkningen af kreditrisikoreduktionsteknikker og undtagelser i overensstemmelse med artikel 399 til 403 i forordning (EU) nr. 575/2013.

4. Et systemisk vigtigt institut (G-SII) eller et andet systemisk vigtigt institut (O-SII) skal betragte et ikke-finansielt selskab, der har sit hjemsted i Frankrig, som stort, hvis dets oprindelige eksponering mod det ikke-finansielle selskab, eller mod gruppen af indbyrdes forbundne ikke-finansielle selskaber som omhandlet i stk. 3, beløber sig til mindst 300 millioner EUR. Den oprindelige eksponeringsværdi beregnes i overensstemmelse med artikel 389 og 390 i forordning (EU) nr. 575/2013, før der er taget hensyn til virkningen af kreditrisikoreduktionsteknikker og undtagelser fastsat i artikel 399 til 403 i forordning (EU) nr. 575/2013, og som indberettet i overensstemmelse med artikel 9 i Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 680/2014 ⁽²⁾.
5. Et ikke-finansielt selskab betragtes som havende en høj gældsætning, hvis det har en gearingsgrad på over 100 procent og en dækningsgrad for dets finansieringsomkostninger på under tre, beregnet på det højeste konsolideringsniveau som følger:

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 549/2013 af 21. maj 2013 om det europæiske national- og regionalregnskabsystem i Den Europæiske Union (EUT L 174 af 26.6.2013, s. 1).

⁽²⁾ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 680/2014 af 16. april 2014 om gennemførelsesmæssige tekniske standarder for institutters indberetning med henblik på tilsyn i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 (EUT L 191 af 28.6.2014, s. 1).

▼ M7

- a) Gearingsgraden er forholdet mellem den samlede gæld fratrukket likvide midler og egenkapital, og
- b) Dækningsgraden for finansieringsomkostninger er forholdet mellem, på den ene side, værditilvæksten plus driftssubsidier fratrukket i) lønudgifter, ii) driftsrelaterede skatter og -afgifter, iii) andre ordinære nettodriftsudgifter eksklusive nettorenter og lignende omkostninger, og iv) afskrivninger, og på den anden side, renter og lignende omkostninger.

Kvoterne beregnes på grundlag af regnskabsaggregater defineret i overensstemmelse med de gældende standarder, således som disse fremgår af det ikke-finansielle selskabs regnskaber, og som godkendt af en statsautoriseret revisor, hvor det er påkrævet.

II. Gensidighed

6. Det henstilles, at de relevante myndigheder modsvarer den franske foranstaltning ved at anvende den på indenlandsk godkendte G-SII'er og O-SII'er på det højeste konsolideringsniveau inden for rammerne af deres banktilsynsperimeter.
7. Kan den samme makroprudentielle politiske foranstaltning ikke træffes i henhold til national ret i det pågældende land i overensstemmelse med delhenstilling C(2), henstilles det, at de relevante myndigheder, efter samråd med ESRB, anvender en makroprudentiel politisk foranstaltning i henhold til deres nationale ret, hvis virkning bedst modsvarer den ovenfor beskrevne foranstaltning. Det henstilles, at de relevante myndigheder vedtager den tilsvarende foranstaltning senest seks måneder efter offentliggørelsen af denne henstilling i *Den Europæiske Unions Tidende*.

III. Væsentlighedstærskel

8. Foranstaltningen suppleres af en kombineret væsentlighedstærskel for at styre den potentielle anvendelse af de minimis-princippet af de relevante myndigheder, der anvender gensidige foranstaltninger, som er sammensat af:
 - a) En tærskel på 2 milliarder EUR for den samlede oprindelige eksponering, som indenlandsk godkendte G-SII'er og O-SII'er på det højeste konsolideringsniveau inden for banktilsyn har mod sektoren ikke-finansielle selskaber i Frankrig.
 - b) En tærskel på 300 millioner EUR, som gælder for indenlandsk godkendte G-SII'er og O-SII'er, der modsvarer eller overstiger den i a) nævnte tærskel for:
 - i) en enkelt oprindelig eksponering mod et ikke-finansielt selskab, der har sit hjemsted i Frankrig,
 - ii) summen af oprindelige eksponeringer mod en gruppe af indbyrdes forbundne ikke-finansielle selskaber, som har sit hjemsted på det højeste konsolideringsniveau i Frankrig, beregnet i overensstemmelse med stk. 3, litra a),
 - iii) summen af oprindelige eksponeringer mod ikke-finansielle selskaber med hjemsted i Frankrig, som er en del af en gruppe af indbyrdes forbundne ikke-finansielle selskaber, som har sit hjemsted på det højeste konsolideringsniveau uden for Frankrig, som indberettet i formular C 28.00 og C 29.00 i bilag VIII til gennemførelsesforordning (EU) nr. 680/2014.
 - c) En tærskel på 5 procent af G-SII'ets eller O-SII'ets justerede kapitalgrundlag på det højeste konsolideringsniveau for eksponeringer identificeret i litra b), efter at der er taget hensyn til virkningen af kreditrisikoreduktionsteknikker og undtagelser i overensstemmelse med artikel 399 til 403 i forordning (EU) nr. 575/2013.

▼ M7

De i litra b) og c) anførte tærskelværdier finder anvendelse, uanset om enheden eller det ikke-finansielle selskab har en høj gældsætning eller ej.

Den oprindelige eksponeringsværdi nævnt i litra a) og b) beregnes i overensstemmelse med artikel 389 og 390 i forordning (EU) nr. 575/2013, før der er taget hensyn til virkningen af kreditrisikoreduktionsteknikker og undtagelser fastsat i artikel 399 til 403 i forordning (EU) nr. 575/2013, og som indberettet i overensstemmelse med artikel 9 i Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 680/2014.

9. I overensstemmelse med afsnit 2.2.1 i henstilling ESRB/2015/2 kan de relevante myndigheder i den berørte medlemsstat undtage indenlandsk godkendte G-SII'er eller O-SII'er på det højeste konsolideringsniveau inden for rammerne af deres banktilsynsperimeter, som ikke overskrider den i stk. 8 fastsatte kombinerede væsentlighedstærskel. Ved anvendelse af væsentlighedstærsklen bør de relevante myndigheder overvåge væsentligheden af de indenlandsk godkendte G-SII'ers og O-SII'ers eksponeringer mod den franske sektor for ikke-finansielle selskaber, samt hvorledes de indenlandsk godkendte G-SII'ers og O-SII'ers koncentration af eksponeringer mod store ikke-finansielle selskaber med hjemsted i Frankrig udvikler sig, og det henstilles, at de anvender den franske foranstaltning på tidligere undtagne indenlandsk godkendte G-SII'er eller O-SII'er på det højeste konsolideringsniveau inden for rammerne af deres banktilsynsperimeter, hvis den i stk. 8 fastsatte kombinerede væsentlighedstærskel overskrides. De relevante myndigheder opfordres også til at signalere de systemiske risici, der er forbundet med den højere gearing i store ikke-finansielle selskaber med hjemsted i Frankrig, til andre markedsdeltagere i deres jurisdiktion.

10. Er der ingen G-SII'er eller O-SII'er på det højeste konsolideringsniveau inden for rammerne af deres banktilsynsperimeter, som er godkendt i de berørte medlemsstater, og som har eksponeringer mod den franske sektor for ikke-finansielle selskaber over den i stk. 8 fastsatte væsentlighedstærskel, kan de relevante myndigheder i de berørte medlemsstater i henhold til afdeling 2.2.1 i henstilling ESRB/2015/2 beslutte ikke at modsvare den franske foranstaltning. I så fald bør de relevante myndigheder overvåge væsentligheden af de indenlandsk godkendte G-SII'ers og O-SII'ers eksponeringer mod den franske sektor for ikke-finansielle selskaber, samt hvorledes de indenlandsk godkendte G-SII'ers og O-SII'ers koncentration af eksponeringer mod store ikke-finansielle selskaber med hjemsted i Frankrig udvikler sig, og det henstilles, at de modsvarer den franske foranstaltning, hvis et G-SII eller O-SII på det højeste konsolideringsniveau inden for rammerne af dets banktilsynsperimeter, overskrider den i stk. 8 fastsatte kombinerede væsentlighedstærskel. De relevante myndigheder opfordres også til at signalere de systemiske risici, der er forbundet med den højere gearing i store ikke-finansielle selskaber med hjemsted i Frankrig, til andre markedsdeltagere i deres jurisdiktion.

11. I overensstemmelse med afdeling 2.2.1 i henstilling ESRB/2015/2 udgør den i stk. 8 fastsatte kombinerede væsentlighedstærskel en anbefalet maksimal tærskelværdi. De relevante myndigheder, som træffer modsvarende foranstaltninger, kan derfor, i stedet for at anvende den anbefalede tærskel, fastsætte en lavere tærskel for deres jurisdiktioner, hvor det er passende, eller modsvare foranstaltningen uden nogen væsentlighedstærskel.

▼ M7

Sverige

En kreditinstitutspecifik minimumsgrænse på 25 procent for det eksponeringsvægtede gennemsnit af de risikovægte, som anvendes på porteføljen af detaileksponeringer mod låntagere bosat i Sverige, som er sikret ved pant i fast ejendom i overensstemmelse med artikel 458, stk. 2, litra d), nr. vi) i forordning (EU) nr. 575/2013 for kreditinstitutter, som er godkendt i Sverige, og som anvender den interne ratingbaserede metode ved beregningen af deres lovmæssige kapitalkrav.

I. Beskrivelse af foranstaltningen

1. Den svenske foranstaltning, som anvendes i overensstemmelse med artikel 458, stk. 2, litra d), nr. vi), i forordning (EU) nr. 575/2013 og pålægges kreditinstitutter, som er godkendt i Sverige, og som anvender IRB-metoden, består af en kreditinstitutspecifik minimumsgrænse på 25 procent for det eksponeringsvægtede gennemsnit af de risikovægte, som anvendes på porteføljen af detaileksponeringer mod låntagere bosat i Sverige, som er sikret ved pant i fast ejendom.
2. Det eksponeringsvægtede gennemsnit er gennemsnittet af risikovægtene for de individuelle eksponeringer beregnet i overensstemmelse med artikel 154 i forordning (EU) nr. 575/2013, vægtet efter den relevante eksponeringsværdi.

II. Gensidighed

3. I overensstemmelse med artikel 458, stk. 5, i forordning (EU) nr. 575/2013 henstilles det, at de relevante myndigheder i de berørte medlemsstater modsvarer den svenske foranstaltning ved at anvende den på de filialer af indenlandsk godkendte kreditinstitutter, som er beliggende i Sverige, og som anvender IRB-metoden, inden for den tidsfrist, der er angivet i delhenstilling C(3).
4. Det henstilles, at de relevante myndigheder modsvarer den svenske foranstaltning ved at anvende den på indenlandsk godkendte kreditinstitutter, der anvender IRB-metoden, og som har direkte detaileksponeringer mod låntagere bosat i Sverige, som er sikret ved pant i fast ejendom. I overensstemmelse med delhenstilling C(2) henstilles det, at de relevante myndigheder anvender den samme foranstaltning som den, der er blevet gennemført i Sverige af den aktiverende myndighed, inden for den tidsfrist, der er angivet i delhenstilling C(3).
5. Kan den samme makroprudentielle politiske foranstaltning ikke træffes i henhold til national ret i det pågældende land, henstilles det, at de relevante myndigheder, efter samråd med ESRB, anvender en makroprudentiel politisk foranstaltning i henhold til deres nationale ret, hvis virkning bedst modsvarer den ovenfor beskrevne foranstaltning. Det henstilles, at de relevante myndigheder vedtager den tilsvarende foranstaltning senest fire måneder efter offentliggørelsen af denne henstilling i *Den Europæiske Unions Tidende*.

III. Væsentlighedstærskel

6. Foranstaltningen suppleres af en institutspecifik væsentlighedstærskel på 5 milliarder SEK for at styre de relevante myndigheders potentielle anvendelse af de minimis-princippet i forbindelse med gensidige foranstaltninger.
7. I overensstemmelse med afdeling 2.2.1 i henstilling ESRB/2015/2 kan de relevante myndigheder i den berørte medlemsstat undtage individuelle indenlandsk godkendte kreditinstitutter, der anvender IRB-metoden, som har ikke-væsentlige detaileksponeringer mod låntagere bosat i Sverige, som er sikret ved pant i fast ejendom, og som ligger under væsentlighedstærsklen på 5 milliarder SEK. Ved anvendelse af væsentlighedstærsklen bør de relevante myndigheder overvåge væsentligheden af eksponeringerne, og det henstilles, at de anvender den svenske foranstaltning på tidligere undtagne individuelle indenlandsk godkendte kreditinstitutter, hvis væsentlighedstærsklen på 5 milliarder SEK overskrides.

▼ M7

8. Er der ingen godkendte kreditinstitutter i de berørte medlemsstater, som har filialer beliggende i Sverige, eller som har direkte detaileksponeringer mod låntagere bosat i Sverige, som er sikret ved pant i fast ejendom, som anvender IRB-metoden, og som har en detaileksponering på mindst 5 milliarder SEK over for låntagere bosat i Sverige, som er sikret ved pant i fast ejendom, kan de relevante myndigheder i de pågældende medlemsstater i henhold til afsnit 2.2.1 i henstilling ESRB/2015/2 beslutte ikke at modsvare den svenske foranstaltning. I så fald bør de relevante myndigheder overvåge væsentligheden af eksponeringerne, og det henstilles, at de modsvarer den svenske foranstaltning, hvis et kreditinstitut, der anvender IRB-metoden, overskrider tærsklen på 5 milliarder SEK.
9. I overensstemmelse med afdeling 2.2.1 i henstilling ESRB/2015/2 udgør væsentlighedstærsklen på 5 milliarder SEK det anbefalede maksimale tærskelniveau. De relevante myndigheder, som træffer modsvarende foranstaltninger, kan derfor, i stedet for at anvende den anbefalede tærskel, fastsætte en lavere tærskel for deres jurisdiktioner, hvor det er passende, eller modsvare foranstaltningen uden nogen væsentlighedstærskel.